

РЕШЕНИЕ

№ 7923

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1600** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. чл.118 Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Делото е образувано по жалба с дата 04.02.2013г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], против Решение № РО-27 от 17.01.13г. на директора на Столично управление "Социално осигуряване.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. Б. от САК - по изложените в същата съображения. Твърди се че лицето Н. Г. А. са налице шест последователни месеца непрекъснато осигуряване, към датата на ползване на обезщетението. Като пороци на решението се посочва неправилност и необоснованост, противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения, но не са конкретизирани, счита, че дружеството не е причинило щети за Държавното обществено осигуряване от изплатени суми за профилактика, рехабилитация и отдих, не е налице нарушение на чл.2, ал.1 и 2 от Наредбата за ползване и изплащане на паричните помощи за профилактика, рехабилитация и отдих, на чл. 10, чл. 11, ал. 1, т.2, б. б) във връзка с чл. 13в, ал. 1 от КСО, лицето А. отговаряла на изискването за шест последователни месеца непрекъснато осигуряване.

Ответникът - чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Счита по фактите, че изплатената на лицето Н. Г. А. помощ за профилактика и рехабилитация, съгласно фактура №[ЕГН]/17.09.2010г. за ползвани помощи за профилактика, рехабилитация и отдих (ПРО) за периода от 30.08.2010г.-09.09.2010г. при установено прекъсване на

осигурителния му стаж за последните шест месеца е налице нарушение за изискуемите предпоставки и обуславя причинената щета на Държавното обществено осигуряване.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, и взе предвид доводите и възраженията на страните, и извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 146 вр. чл. 168, ал.1 АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното решение е връчено на 23.01.2013 г., а жалбата до съда е подадена на 04.02.2013 г., видно от най-ранната дата на пощенски плик за изпращането ѝ, с което е спазен установения с чл.149 ал.1 АПК законен срок за оспорване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С обжалваното Решение № РО-27 от 17.01.13г. на директора на Столично управление "Социално осигуряване", на основание чл.117,ал.3 КСО е потвърден начета по Разпореждане № 2107/20.07.2012г. на директора на Дирекция Администрация КПК по разходите на ДОО в размер на 492,01 лв., от които главница 362,50 лв. и 129,51 лв. лихва.

Фактическата обстановка не е спорна по делото между страните.

По силата на сключен трудов договор №265/02.02.2010г. между [фирма] и Н. Г. А. е възникнало трудово правоотношение, считано от 03.02.2010г., на която дата лицето е започнало по силата на договора да упражнява трудовата дейност. Лицето до 03.02.2010г. не е осигурено по друго правоотношение. От наличните данни в НОИ и представените доказателства от осигурителя е установено, че Н. А. е била осигурена за 18 работни дни през февруари 2010г., а не за пълния месец от 20 работни дни.

Жалбоподателят [фирма], в качеството му на осигурител, е издал служебна бележка за осигурителен стаж №124/17.08.2010г. на Н. Г. А. за времето от 01.02.2010г.-31.07.2010г, в която е посочено, осигурителният стаж е непрекъснат. Посоченото лице провежда рехабилитация през периода 30.08.2010г.-08.09.2010г. и въз основа на служебната бележка, териториалното поделение на НОИ издава в два екземпляра удостоверение по образец, с което е преценило правото на лицето на парична помощ за профилактика и рехабилитация. На лицето е изплатена помощ за профилактика и рехабилитация, съгласно фактура №[ЕГН]/17.09.2010г. за ползвани помощи за ПРО за периода от 30.08.2010г.-09.09.2010г.

При тези факти е прието, че служебната бележка изх.№124/17.08.2010г. представлява документ с невярно съдържание, въз основа на нея за ДОО са настъпили щети от осигурителя и жалбоподател по делото [фирма] в размер на 492,01 лева, от които главница 362,50 лева и 129,51 лева лихва, начислена до 20.06.2012г., тъй като е удостоверил непрекъснат осигурителен стаж за периода от 01.02.2010г.-31.07.2010г. за лицето Н. Г. А., при установено прекъсване на осигурителния му стаж за последните шест месеца е налице нарушение за изискуемите предпоставки и обуславя причинената щета на Държавното обществено осигуряване.

Посочените факти са установени в хода на ревизионно производство на дружеството –жалбоподател, в резултат на което е издаден Ревизионен акт № Р-2261/СУСО от 20.06.2012г., съставен от финансов ревизор при ТП на НОИ С.. Този акт е издаден на основание чл. 110,ал. от КСО и въз основа на Заповед № Р-2261/18.06.2012г. на ответника за извършване на частична финансова ревизия на жалбоподателя, издадена на основание чл. 107 КСО. Срещу този ревизионен акт е подадено възражение, а по

възражението е издадено мотивирано заключение, на основание чл.110, ал.2 КСО от ревизиращия орган, с което потвърждава начета по разходите на ДОО в размер общо на 492,01лв. и предлага да бъде издадено на основание чл. 110,ал.3 КСО разпореждане за събиране на сумите по ревизионния акт.

За да остави без разглеждане жалбата по административен ред, ответникът е формирал извод, че [фирма] в качеството му на осигурител е издало на Н. Г. А. служебна бележка в противоречие с чл. 13в, ал.1 от КСО и чл.2, ал.2 от Наредбата за ползване и изплащане на парични помощи за профилактика и рехабилитация, с което е причинил щета на Държавното обществено осигуряване, произтичаща от неоснователно изплатена парична помощ за профилактика и рехабилитация, и подлежи на връщане, във връзка с което е приел законосъобразност на обжалваното пред него разпореждане.

При така изложеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Обжалваният по делото решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал.1 КСО при спазване на изискванията за форма и съдържание по чл.59, ал.1 и 2 от АПК - решението съдържа фактически и правни основания за издаването му. Неоснователни са доводите за допуснати нарушения на процедурата по издаването му. Производството, в рамките на което е установено нарушението е допустимо като образувано на предвидено в закона основание – заповед за извършване на ревизия по чл. 107 КСО, а актовете в рамките на същата са издадени от оправомощени органи – финансовия ревизор, на която е възложено извършването на ревизията и съответно е компетентен да издаде ревизионния акт и мотивираното заключение по възражението, съответно разпореждането за събиране на сумите по ревизионния акт за начет, издадено от директора на дирекция „КПК”, на основание чл.110, ал.3 КСО. Немотивирани от гледна точка на приложимите разпоредби и неоснователни са възраженията в жалбата за допуснато нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на оспореното решение.

Правният спор по делото се свежда до това дали са предвидените в закона материалноправни предпоставки за изплащане на помощ за профилактика и рехабилитация на лицето Н. А. на основание осигурителния ѝ стаж за периода февруари – юли 2010г., т.е. имала ли е качеството на осигурено лице.

В § 1, т. 3 от ДР на КСО, е дефинирано понятието "осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно чл. 10 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО, и продължава до прекратяването ѝ.

Правото на разглежданата помощ е регламентирано в чл. 13в, ал. 1 КСО - парични помощи за профилактика и рехабилитация се отпускат на лицата, осигурени за общо заболяване, майчинство и/или за трудова злополука и професионална болест, ако за тях са внесени или дължими осигурителни вноски за тези рискове за период от 6 календарни месеца, предхождащи месеца, през който се провежда профилактиката и рехабилитацията. Посоченото правило е възпроизведено в чл.2, ал.2 от цитираната по-горе Наредба №1 от 13.02.2007г. за ползване и изплащане на паричните помощи за профилактика и рехабилитация - лицата придобиват право на парични помощи за профилактика и рехабилитация ако за тях са били внесени или дължими осигурителни вноски за период от шест последователни календарни месеца, предхождащи месеца,

през който се провежда профилактиката и рехабилитацията.

Както основателно поддържа ответника, правото на разглежданите парични помощи възниква за осигурени лица, които отговарят и на изискването за 6-месечно осигуряване, т. е. предпоставките следва да са налице едновременно и при липсата на една от тях не възниква правото на парична помощ. В случая качеството на осигурено лице не е налице за относимия 6 месечния период по отношение на Н. А., предвид момента на възникване на осигуряването с дружеството-жалбоподател - от 03.02.2010 г., качеството ѝ на осигурено лице за 18 работни дни през този месец при 20 за целия месец.

При така очертаната правна рамка, по съществуващото на оспорването и въз основа на установеното по фактите, съдът формира извод, че действително е налице прекъсване на осигуряването на лицето нели А. за шестте месеца от февруари до юли 2010г., предхождащи месеца, през който е проведена рехабилитацията – август същата година. Поради това правилни са изводите на административния орган, че е причинена щета на държавното обществено осигуряване, като е изплатена помощ за профилактика и рехабилитация, без да са налице предвидените в закона изисквания за това.

При така установените обстоятелства и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, същото е постановено и в съответствие с материалния закон, не са налице основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразността му.

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], против Решение № РО-27 от 17.01.13г. на директора на Столично управление "Социално осигуряване.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия